

NATIONAAL ORKEST IN RUSSISCHE HANDEN

BRUSSEL – Vanaf juli 2012 dirigeert de Rus Andrey Viktorovich Boreyko (1957) het Nationaal Orkest van België (NOB). Hij volgt Walter Wel-ler op, wiens vijfjarige contract als muziekdirecteur dan eindigt.

Boreyko tekent als muziekdirecteur van het NOB voor vijf jaar, van het seizoen 2012-'13 tot juni 2017. Tot zijn komst naar Brussel blijft de *maestro* algemeen muziekdirecteur van het Düsseldorfer Symphoniker. Eerder was hij chef-dirigent van het Hamburger Symphoniker en de Je-naer Philharmonie (1998-2003), een periode waarin hij zich profileerde met de uitvoering van muziek uit de eerste helft van de twintigste eeuw en hedendaagse muziek. Drie jaar na elkaar kreeg hij van het Deutscher Musikverleger-Verband de prijs voor de meest vernieuwende programmering. “Zijn streven naar expressief en verfijnd orkestspel en oog voor een originele keuze hebben indruk ge-maakt,” staat in het NOB-persbericht. De Rus, die begon te studeren aan het Rimsky-Korsakov Conservatorium in zijn geboortestad Sint-Petersburg (toen Leningrad), is een veelgevraagd gastdirigent bij grote internationale orkesten. Hij stond al voor het Berli-ner Philharmoniker, de Staatskapelle Dresden, het Concertgebouworkest van Amsterdam, London Symphony Orchestra, het New York én het Los Angeles Philharmonic, maar zijn naam is het sterkst verbonden met het Stuttgart Radio Symphony Or-chestra, waarmee hij eigenzinnige cd-opnamen maakte. In België werkte Boreyko al als gastdirigent voor het NOB tijdens negen concerten en drie producties. Bozar neemt hem op in een concertencyclus. De 71-jarige Walter Weller draait nog twee seizoenen mee bij het NOB. Bij zijn vertrek wordt hij eredirigent; die titel heeft hij al bij het Trondheim Symfoniorkester. De Bank of Scot-land gaf een bankbriefje uit met zijn portret als eerbetoon.

JMB

ADVERTENTIE

Handicap & informatie

Deze dienst wil u de nodige informatie bezorgen om u wegwijs te maken in uw zoektocht naar mogelijkheden, voorzieningen voor personen met een handicap

02/463.58.58

alle werkdagen van 9 tot 12u30
uitgezonderd donderdag van 14 tot 17u.

Bezoeken enkel op afspraak

Informatie@handicap-ambulant.be

VADROU!LE

DE CULTUUR- EN VRIJETIJDSBIJLAGE VAN BRUSSEL DEZE WEEK

Beeldend > De dada's van Emmanuel Lambion

Groetjes uit 1010 Brussel

BRUSSEL – B-1010 (*'be-Dix_Tien'*) is een kunstproject dat de postcode 1010 van het Rijksadministratief Centrum kraakte voor een fictieve drieëntwintigste Brusselse gemeente waar de positieve en creatieve krachten van de *bruxellitude* vrij spel hebben. Emmanuel Lambion is de drijvende kracht.

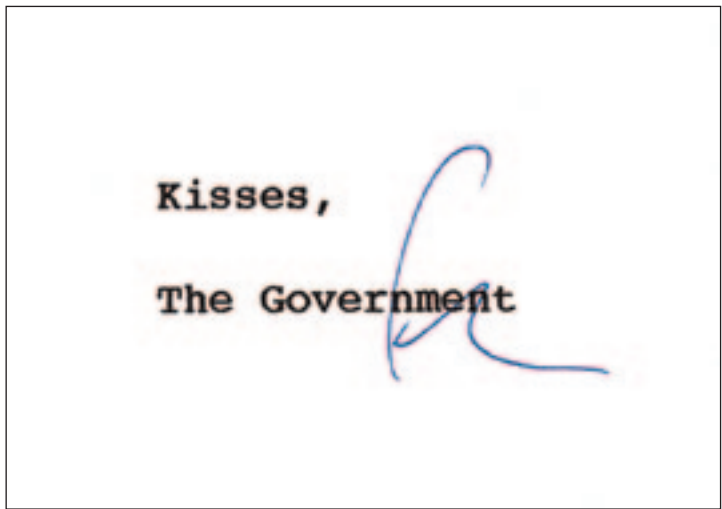
Het was al een tijdje geleden dat we nog eens in de wonderse wereld van het Rijksadministratief Centrum (RAC) hadden rondgelopen. Straks opent de nieuwe ingang van het metrostation Kruidtuin voor de voordeur van de op banale wijze gerenoveerde Financietoren, maar achter die toren is de totale verloedering overtuigend ingezet. Op de Esplanade groeit onkruid; verschillende ramen van de nog overeind staande gebouwen zijn op strategische wijze ingegoooid om de aftakeling te versnellen. Ook deze gebouwen zullen op termijn verdwijnen, samen met het panoramische uitzicht over de benedenstad. Op de Esplanade zouden nog twee torens komen te staan, met respectievelijk een hotel en appartementen. Onze gids in deze poëtische *stadskanker* is Emmanuel Lambion, een Brusselaar die zich-

zelf omschrijft als *art worker*. Lambion werkte ooit voor Christie's in Londen (hij spreekt een feilloze mengeling van Frans, Nederlands en Engels), waarna zijn interesse evolueerde van de oude meesters naar de hedendaagse kunst. Hij was ook een aantal jaar verantwoordelijk voor de tentoonstellingen in de Botanique en werkt nu als onafhankelijk curator, producer en criticus. Tentoonstellingen en kunstpro-jecten in de openbare ruimte zijn Lambions dada. Zo was hij de man achter *Park 58*, het project rond Parking 58, dat zijn beslag kreeg in tentoonstellingen en een evenement op het dak van de Parking op autolozie zondag 2008. Lambion: “Ik vertrek graag van een stedelijke realiteit – in het geval van *Park 58* was dat de manier waarop Expo 58 het stadscentrum heeft veranderd door de rode loper uit te rollen voor de auto. Tegelijk is Parking 58 een sym-

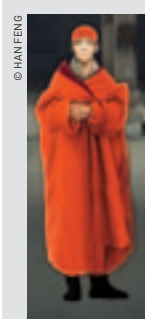
bool. De parkeergarage is voor Brussel wat Brussel is voor België: een vreemd lichaam in het centrum dat een beetje verloederd en onderbenut is, en wacht op een betere bestemming.” Het RAC is een vergelijkbaar geval. Lambion had in 2005 een *coup de foudre* met het modernistische gebouwencomplex. “Ook dit is weer een groot Brussels project dat altijd onderbenut is gebleven. Er zaten dertig cruciale jaren tussen de eerste plannen in de jaren 1950 en de inauguratie in 1983: de regionalisering van het 'Rijk' was op dat moment al een realiteit. Vijftien jaar later waren er al renovaties nodig, en in 2002 volgde de verkoop van de Financietoren aan Breevast.” Lambion ontdekte dat het RAC een eigen postcode had. “B-1010: niet zomaar een postcode. De tweede postcode van België, na die van Brussel-Stad en vóór die van alle andere Brusselse gemeenten. Grafisch is dat cijfer ook interessant, en omdat de postcode nu met vakantie is, heb ik ze ingepikt voor het project *be-Dix_Tien*.” B-1010 is een deels immaterieel project en propageert een denkbeeldige drieëntwintigste Brusselse gemeente, waar de

B-1010-kaartje van John Cornu: *wash art* of 'omgekeerde graffiti'.

B-1010-bijdrage van Denicolai en Provoost.

SEMELE VERLEIDT BEIJING

BRUSSEL – De Munt-creatie *Semele* (september 2009) van Georg Friedrich Händel in een regie van de Chinese multimediamkunstenaar en regisseur Zhang Huan staat op 23 oktober op de affiche van het Poly Theatre in Beijing (Peking). Lady Linda Wong Davies en haar KT Wong Foundation financierden de Brussels-Chinese productie. Een historische tempel dient als decor.

JMB

BÉJART PALMT RODINPAVILJOEN IN

BRUSSEL – In de Greepstraat, waar de choreograaf Maurice Béjart (1927-2007) jarenlang woonde en zijn studio had, opende zijn biograaf Michel Robert in februari een centrum voor archief, onderzoek, creatie en workshops. Inmiddels is het Maison Béjart Huis (MBH) een residentie voor dansers. Nu mikt het MBH op het Rodinpaviljoen, aan de Elsense Rodinlaan, als vaste tentoonstellingsruimte, te beginnen met *Béjart, vrij parcours*, in afwachting dat de stek exclusief door het MBH gebruikt wordt.

JMB

Emmanuel Lambion: “B-1010 is niet zomaar een postcode. Grafisch is het een interessant getal, en het is de tweede postcode van België, na Brussel-Stad, vóór al de rest.”

© IVAN PUT

positieve en creatieve krachten van de *bruxellitude* vrij spel hebben. Op www.b-1010.be kan iedereen inwoner worden van de gemeente. Zo zijn er al een tweehonderdtal. Lambion: “Onze eerste burger hebben we symbolisch gekozen. Het is de driejarige Charles-Mahondas die in Costa Rica woont en de zoon is van een Frans-talige Belgische mama en een Nederlandstalige papa. De postcode bracht Lambion ook op het idee om een aantal kunstenaars postkaarten te laten ontwerpen die kritisch of ludiek commentaar leveren op het reële of het ideale Brussel. Een eerste reeks werd in 2006 verspreid. Vorig jaar kwam op BRXXLBRAVO een tweede reeks uit naar aanleiding van de twintigste verjaardag van het Gewest. Een derde reeks wordt gepresenteerd op de Nuit Blanche van 2 oktober, voor het Belgische voorzitterschap van de EU. De bekendste kaart laat een handtekening zien

onder de woorden 'Kisses, The Government'. Het ontwerp van Simona Denicolai en Ivo Provoost is zowat de mascotte van het project geworden. Je kunt het interpreteren als het einde

anders dan een opsomming van frietsausen. Maar wie het ontwerp van kunstenaar Freek Wambacq nader bekijkt, merkt dat de namen van die frietsausen (andalouse, tartare, hol-

waarbij een monument wordt schoongespoten. Door slechts een van de twee pilaren van de toegangspoort van het federale parlement onder handen te nemen, wijst Cornu op de wankele toestand van de instelling. Na de Nuit Blanche worden de nieuwe kaartjes gratis verspreid op verschillende plaatsen in Brussel en de rest van België. Er volgt ook een speciale uitgave van alle postkaarten in een mooie *classeur* met begeleidende teksten, en een kleine tentoonstelling (voorgesteld in Passa Porta op 9 december). Met Brussel Behoort Ons Toe worden getuigenissen van bekende en minder bekende Brusselaars over hun ideale Brussel opgenomen. Daarna wil Lambion de kaarten ook educatief gebruiken door er bijvoorbeeld mee naar scholen te trekken.

Michaël Bellon

Iedereen kan in B-1010 komen wonen. “Onze eerste burger was de driejarige Charles-Mahondas uit Costa Rica, zoon van een Franstalige mama en een Nederlandstalige papa”

van een brief waarin de regering op joviale wijze de postcode 1010 cadeau doet, of waarin ze het hele RAC met de bedenkelijke sale-and-lease-backoperatie van de hand doet aan de vastgoedsector. Een andere kaart bevat niets

landaise,...) vaak vreemde invloeden toevoegen aan ons nationale gerecht. Weer een andere kaart demonstreert de zogenaamde *wash art* van de Franse beeldende kunstenaar John Cornu – een omgekeerde vorm van graffiti

www.park58.be, www.b-1010.be